

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Baptismate Paschali Et Origine Ac Ritv Consecrandi Agnos Dei Liber

Panvinio, Onofrio

Romae, 1656

Capvt Decimvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11287

CAPVT DECIMVM.

ALtius originem Agnorum Dei perscrutari libet. Neque desunt, qui eos excogitatos arbitrentur, solemnemquè ritum ijs benedicendi, & eos gestandi, ad abolendam corruptelam, profanumquè morem, & consuetudinem prauam, ac supersticiosam tollendam ferendi *προβασκανία*, bullas re turpicula sæpius consignatas, & obscœna, Præbia, Phylacteria Magica, Encolpia, & Periapta, Charagmas, & torques, annulos, gemmas, & quæ Arabes perperam Græcissantes pro *πελειωμένοις* Talisman appellauerunt, de quibus & Diatribam cōscripsi. Bullam ceream Agni Dei e collo demissam vocat Franciscus Scorsius in Latio Christiano laudatquè Propertij versum, *Hic ubi bulla rudi demissa est aurea collo*. Sed quid opus erat, cum tam multa essent apud Christianos amuleta sacra etiam e collo pendula? Nam & Reliquiæ Sanctorum suspensæ ferebantur e collo, uti docet Loaisa in notis ad Concil. Hispan. & sacrosancta Eucharistia in pyxide appensa collo gestabatur, ita Saturus frater S. Ambrosij, ut ipse Sanctus testatur Orat. de illius obitu, ita Birinus Episcopus ab Honorio I. missus in Angliam gestasse illam traduntur à Coriolano
in

in Breuiar. Concill. Cruciculam argenteam
 Zacharias dispensator S. Ioannis Eleemonis
 Alexandrini Patriarchæ, e Leontio in eiusdem
 Sancti Vita, cuius successori Gregorius Ma-
 gnus transmisit quoque *Crucem paruulam, in
 qua de catenis SS. Petri, & Pauli erat inserta.*
Benedictio, qua assidue supponitur eius oculis, lib.
 11. epist. 49. & ad Dynamium Patricium Mas-
 siliæ Rectorem curantem Patrimonium S. Pe-
 tri in Gallijs lib. 2. epist. 33. apud Baronium
 etiam ad annum 593. Crucem itidem paru-
 lam, in qua *de catenis Petri beneficia sunt inser-*
ta, qua illius quidem ad tempus ligauerunt, sed
istius colla in perpetuum à peccatis soluant. ipse
 S. Gregorius Crucem pectoralem ad collum
 ferre consueuerat Reliquijs Sanctorum refer-
 tam, comprehenditurque nomine Phylacte-
 riorum apud Ioannem Diaconum in Vita San-
 cti Gregorij M. lib. 4. c. 20. apud Baronium in-
 super ad annum 604. Episcoporum collo ap-
 pensam Crucē cum Reliquijs, catenulaque au-
 rea obseruauit Filescus de sacr. Episc. aucto-
 ritate. Ab antiquis vsque temporibus misit
 Phylacteria S. Gregorius M. ad Theodelindam
 Longobardorum Reginā, similia lib. 12. epist. 7.
 & Crucem, cui eius, in qua Christus pependit,
 lignum erat inditum, Adulouvaldo filio; at
 Recaredo Hispaniæ Regi *clauim paruulam à*
sacra-

sacratissimo Beati Petri Apostoli corpore sumptam, in qua inest ferrum de catenis eius inclusum; ut quod collum illius ad Martyrium ligauerat, eius collum ab omnibus peccatis soluat lib.7. epist.26. & apud Baronium ad annum 599. ne quid dicam de gemmis annulorum, in quibus primæui Christiani curabant insculpi, vel incidi naues, columbas, anchoras, pisces, pisces, vt meminissent Apostolorum, & Christi potius, Græcè namque *ιχθυς* dictus fuit: eum, si expendantur singulæ litteræ, conficiant initia vocum. IHCOTC. XPICTOC. ΘΕΟΥΥΙΟC. ΣΩΤΗΡ. & Christianos in aqua Baptismi natos significaret e Clemente Alexandrino lib.3. c.11. Pædagog. Tertullian. lib. de Baptism. c.1. Optato Mileuitano, apud Rutgersium c.1. lib.6. var. Lect. neue in aures recenseam, de quibus mox agam, & ne immorer in exiguis imaginibus S. Meletij Antiocheni Archiepiscopi, quas in palis annulorum, in poculis, in phialis, in thalamorum parietibus expressas Antiocheni ferebant, e S. Ioan. Chrysoft. Homil. 45. de S. Meletio. aut in imaginibus paruulis Symeonis Stylitæ, quas Romani Opifices in omnium Officinarum vestibulis, & in porticibus affigebant hinc sibi auxilium, ac tutelam parantes, vt scribit Theodoretus in eius vita die 5. Ianuarij apud Surium, & refert

fert Cardinalis Baronius in Martyrolog. ne denique me demittam ad cucurbitas vasculorū, in quibus imprimebant Romani effigies Apostolorum. id testatur S. Hieronymus in c. 4. Ionæ, quæ Gaucomaria vocant, seu Cucumaria, & Galli *Coquemaris* à voce Cucumis, de qua Cuiacius c. 7. lib. 6. & c. 15. lib. 10. Observat. Iur. & Alciatus lib. 12. Parerg. de caucis, caucalis, seu caucalibus, vnde Gallorum *gobellets*, & Itolorum *boccali* trahuntur, copiosè Salmasius in Histor. Aug. & Rosvveydus in Onomast. ad Vitt. Pat. ego potius à bucca deduxerim. S. Cæcilia semper Euangelium Christi gerebat in pectore Act. Passion. vbi Bofius, & S. Barnabas, & collo appensum mulieres, de quibus S. Ioannes Chryf. Homil. 73. in Matth. & S. Thomas 1. 2. quæst. 96. art. 4. Successerunt SS. Petri, & Pauli stannæ, & plumbeæ icunculæ, quæ Romæ Peregrinis solebant distribui, vt docet ex Innocentio III. Torrigius in Cryptis Vatic. sacra etiam ex ære, varijsque prætereà metallis Numismata, quæ Pius V. sanctissimæ memoriæ Pontifex induxit, vt in Belgio potissimum Catholici distinguerentur à Gueusijs Hæreticis numos plūbles, & æreos collo apponentibus, vt auctor est Gabutius in Vita Pij V. lib. 6. c. 2. ac paupertatis falsa specie inhiantibus auro Ecclesiarum, quas spoliarūt,
& jm.

& impiè, ac sacrilegè denudantes expilarunt. de Bullis Pignor. in mensa Isiaca, & Ioa. Iacob Chifflet. in Anastaf. Childer. atque Antiquarij. De Phylacterijs, Ligaturis, Pyctaciolis, Breuiculis, & alijs remedijs superstitiosis S. Augustin. lib. 2. c. 26. & 29. de Doctrin. Christ. Gratianus in c. Romana 15. dist. c. si quis dist. 79. & tota caussa 26. quæst. 5. l. eorum, S. nullis, C. de Malef. & Math. Plutarch. Plin. Sospiter Charif. Ammian. Marcellin. Sammonic. Seren. Turneb. Casaubon. Ios. Scaliger. deque auertendo fascino, quo Agni quoque impetebantur, vnde apud Virgilium queritur Pastor. *Nescio quis teneros oculus mihi fascinat Agnos.* De amuletis, & periaptis Aegyptiorum, deque icunculis fictilibus, quæ reperiuntur in thoracibus cadauerum conditorum, R. P. Athanasius Kircherus Soc. Iesu Presbyter omnigenæ promus condus eruditionis Tom. 3. Oedip. Aegypt. Syntagm. 19. & Tom. 1. Syntagm. 1. c. 7. qui censet eas esse Teraphim, seu Idola Labani, de quibus c. 31. Genes. & ipse Syntag. 463. Sacerdotes Aegyptiorum in gemma exculptam veritatis effigiem e collo pendentem habuere ex Aelian. Polyh. l. 14. c. 35. & Diodor. Sicul. ac Iunio l. 2. de pictura vet. At Deus Opt. Max. iussit vt Pontifex Hebræorum Rationale portaret ante, & super pectus suum, quod

quod ex auro, Hiacynthis, purpura, cocco bis
 tincto, & bysso retorto constaret, intextis 12.
 gemmis, seu lapillis pretiosis, essetque affixum
 Superhumerali catenulis aureis, doctrinam-
 que ac veritatem contineret, vti describitur
 Exodi c. 12. vetus quidem est artificium Dia-
 boli, cuius innumerabiles exstant nocendi ar-
 tes, cerea signa effingere ad cruciandos, & ne-
 candos homines. Hypsipyle apud Ouidium
 in Epist. ad Iasonem canit de Medea. *Deuouet
 absentes, simulacraque cerea fingit, & medium
 tenues in iecur urget acus,* apud illum lib. 3. A-
 mor. Eleg. 6. *Sagaque Phœnicea defigit nomina
 cera,* cum eodem pentametro, Factor. etiam
 lib. 2. Horat. lib. 1. Satyr. 8. Virgil. Eclog. 8. vbi
 Seruius: *Limus ut hic durefcit, & hic ut cera li-
 quefcit.* M. Delrio lib. 3. Disquis. Magic. q. 3.
 sect. 1. par. 1. & q. 4. sect. 5. Crespet. de odio
 Satan. disc. 20. Paul. Aemyl. lib. 8. Hist. Franc.
 Junius lib. 3. de pictur. vet. Non tamen ad hæc
 depellenda, nec ad eliminandas, abigendasque
 superstitiones illas primario fuit inuectus in
 Ecclesiam Agnorum cereorum Dei vsus, ne-
 que vice Bullarum profanarum, & amuleto-
 rum dati fuerunt initio, nec ea mens directa
 fuit Romanorum Pontificum. nihilominus
 cum Agni Dei à Christianis gestati fuerunt e
 collo pensiles pia cum fiducia, & illa maleficia

H

re-

repressa sunt, ac contusa, & profana, superstitionisquæ amuleta, eorumquæ abusus penitus exoleuerunt cedente Cacodæmone potentia Diuinæ, & discussis, fugatisquæ præstigijs vanis, quibus tamquam offusa caligine ille humanis mentibus illudebat, ob splendorem irradiantem e Rationali veritatis, & doctrinæ, ex Agno nempe viuo cereorum Agnorum exemplari.

CAPVT VNDECIMVM.

O Pinati sunt alij Agnum Dei fuisse apud Christianos symbolum, & typum, seu figuram Agni Paschalis, quem solemnibus cū cæremonijs comedebant Hebræi, sicuti præscriptum erat c. 12. Exodi. Hos inter existit R. P. Vincentius Bonardus Ordinis Prædicatorum, cuius opus de Agnis Dei Italico conceptum idiomate, & editum Romæ anno 1586. in quarto, versumquæ in Gallicum prodijt, & Lugduni anno 1603. in octauo; eratquæ in Bibliotheca Cordesiana: Hic vero ad Episcopatum Hieracensem deinde prouectus est: Antonius Marsilius Columna Salernitanus Archiepiscopus sect. 3. Hydragiol. Benedictiones recensens, quibus Ecclesia vtitur ad sanctificationem, eiusque vim per Diuini auxilij implorationem,

ratio-